

257 Die Beh. af Lovudf. om Orden og Disciplin i Handelsflibe. 258

Indenrigsministeren: Jeg maa fremdeles fastholde mit Forslag til § 20 om, at de Ord, der bleve udstemte ved 2den Behandling, nu gjenoptages. Om Loven derved, forsaavidt der er Tale om Redactionen, bliver mindre smuk, forekommer mig er et uvæsentligt Genfyn, naar det paa den anden Side kan bevirke, at det mulig vil blive til Gavn for Mandflabet, idet det nemlig derved kan blive opmærksomt paa, hvorledes dets Forhold til paafommende Tilfælde vil være at straffe. Ligeledes maa jeg fuldstændig fastholde mit Forslag om, at der imellem 1ste og 2det Stykke i § 21 indskydes den af mig foreslaede Bestemmelse. Det kan ganske vist være Tilfældet, som bemærket af den ærede Ordfører, at der først kan blive Spørgsmaal om saadanne Forseelser længe efter, at de ere begaaede, og at det da kan være vanskeligt for Domstolene at bestemme, om og hvorvidt Vedkommende har forskyldt nogen Straf, men i saa Tilfælde vil Vedkommende blive fritjendt, og Bestemmelsen kan altsaa ikke medføre nogen Skade. Men det kan ligesaa ofte skee, at en Forseelse meget hurtigt, efterat den har fundet Sted, kan blive undersøgt, og at den kan blive konstateret for Dommeren, saaledes at Vedkommende findes straffskyldig, og jeg indseer da ikke, hvorfor han skal gaae fri. Det kan vistnok ogsaa neppe være rigtig, hvad den ærede Ordfører har anført om, at saadan Modstand kan gaae ind under Bestemmelserne om Ulydighed mod Skipperen; thi jeg troer, der er en meget stor Forskjel paa, i hvilke Tilfælde det er, at Ulydigheden er bleven nægtet, om det har været under den daglige Tjeneste, i godt Magsveid, at Mandflabet har modsat sig en Befaling, eller om det har været, naar Skibet f. Ex. har været i Havneød. Derpaa forekommer det mig at være en meget stor Forskjel.

Ordføreren: Derpaa er det ganske vist en meget stor Forskjel, men derfor er der ogsaa aadnet Afgang til, at anvende forskjellige Straffe. Det kan ligesaa godt blive en alvorlig Straf som et Naffdrag. Saa snart der med

Modstanden er forbundet Voldsomheder, vil det jo gaae ind under „Mytteri“, og det vil da let kunne konstateres; men den blot passive Modstand, Tværhed og Brangvillighed vil i Almindelighed ikke kunne konstateres, den vil derfor ikke egne sig til at paalægges ved Domstolene, og dens Afstraffelse vil heller ikke godt kunne vente, til Skibet engang kommer hjem.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot bemærke, at der er ikke Spørgsmaal alene om passiv Modstand; der er vistnok flere andre Tilfælde, som falde ind under denne Bestemmelse.

Sonne: Jeg skal tillade mig at anbefale det af Indenrigsministeren under Nr. 5 stillede Endringsforslag, idet det efter min Overveelse forekommer mig ønskeligt, at de deri indeholdte Bestemmelser optages i Loven. Det er vel sandt, at de ere aldeles overflødige for dem, der skulle dømmes efter Loven; men de ere det ikke for dem, der skulle handle efter den; thi det er Folk, som ikke fortaae sig meget paa at bestiiere, og det forekommer mig derfor meget hensigtsmæssigt, at der gives en Forklaring af, hvad der menes med det heromhandlede Ord. Det er blevet sagt af den ærede Ordfører, at det er en slet Forklaring, som her gives; men da den hovedsagelig er redigeret af Sø og Handelsretten, hvori der sidder juridiske Medlemmer, troer jeg dog, at den ikke kan være saa overmaade slet. Det er endvidere af et æret lovkærd Medlem (Brock) blevet udtalt, at den givne Forklaring indbefatter en større Forbrydelse, endog Nøveri, men dette er blevet imødegaaet af den ærede Ordfører med den Bemærkning, at Ordnes Mening dog ogsaa kunde være en anden, som han anførte. Den ærede Ordfører bemærkede idag, at det, at binde Capitalet i Kabytten, medens Mandflabet dandsede, ogsaa var et Slags Mytteri, men at dette ikke indeholdtes i den givne Forklaring. Dette maa jeg imidlertid modsig; thi der staaer jo nævnt det Tilfælde, at Mandflabet tvinger